

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcov: **1) P. D. P., 2) R. C. – F. P., 3) Urbárske pozemkové spoločenstvo P., všetci zastúpení advokátom JUDr. M. B.**, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008/ 00356 zo dňa 21. októbra 2008 a rozhodnutia žalovaného zo dňa 21. októbra 2008, č. 2008/00459, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. apríla 2009, č. k. 23 S 194/2008-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23 S 194/2008-23 zo dňa 8. apríla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žaloby, ktorými sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutí zo dňa 21.10.2008, číslo 2008/00356 a číslo 2008/00459, ktorými žalovaný správny orgán zamietol odvolanie a potvrdil: 1/ rozhodnutie zo dňa 29.05.2008, číslo A/2008/000659-7, ktorým Obvodný lesný úrad v Banskej Bystrici ako orgán štátnej správy lesného hospodárstva podľa § 56 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o lesoch) a § 38 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o poľovníctve, t.č. už zrušený novým zákonom o poľovníctve č. 274/2009 Z. z.), rozhodujúc podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) schválil podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve zmluvy

o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Š., uznanom právoplatným rozhodnutím Lesného úradu Banská Bystrica, č. Poľov. 307/33/1994, zo dňa 28.07.1994, uzavreté medzi nájomcom Lovecký spolok H. a prenajímateľmi Lesy Slovenskej republiky š. p., A. P. s.r.o., S. a R. C., F. P., ktorí sú majoritnými vlastníkmi poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri Š. (revír má výmeru 3926,57 ha, prenajímateľom z toho patrí 3543,26 ha). Ďalší vlastníci poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri Š. – Slovenský pozemkový fond Bratislava, P. D. P. a Urbárske pozemkové spoločenstvo v P. (minoritní, vlastníaci spolu 383,31 ha, teda 10-11% z celkovej výmery) zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva neuzavreli.

Druhou žalobou bolo napadnuté rozhodnutie, ktorým žalovaný správny orgán zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie zo dňa 3.9.2008 č. A/2008/000968-4, ktorým Obvodný lesný úrad v Banskej Bystrici ako orgán štátnej správy na úseku poľovníctva podľa § 56 ods. 3 zákona o lesoch a § 38 ods. 1 zákona o poľovníctve, rozhodujúc podľa § 46 správneho poriadku zamietol podľa § 17 zákona o poľovníctve žiadosť o zmenu hraníc poľovného revíru Š., podanú P. D. P. a spol.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že správne orgány v danej veci postupovali v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. Pokiaľ ide o žalobu vo veci schválenia zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva, v ktorej žalobcovia okrem všeobecných náležitostí tvrdili, že žalovaný sa v rozhodnutí nezaoberal riadnym preskúmaním predložených nájomných zmlúv, hlavne v nich uvedenými výmerami poľovných pozemkov, išlo podľa názoru krajského súdu o nekonkrétne a neurčité tvrdenie, pretože žalobcovia neuviedli, v čom vidia pochybenie správnych orgánov pri skúmaní predložených nájomných zmlúv a taktiež neuviedli konkrétne tvrdenia s uvedením dôkazov o nesprávnosti výmer poľovných pozemkov, ktoré boli predmetom uvedených nájomných zmlúv. Pri posudzovaní dôvodnosti druhej žaloby (vo veci žiadosti o zmenu hraníc poľovného revíru Š.) sa krajský súd stotožnil s právnym názorom žalovaného, že za daného právneho stavu v zmysle ustanovenia § 17 zákona o poľovníctve možno zmeny v uznaných poľovných revíroch, v ktorých existujú platné nájomné zmluvy, vykonať len po zániku týchto zmlúv. V konkrétnom prípade v poľovnom revíri V. P., ktorého sa dotýkala aj navrhovaná zmena, je výkon práva poľovníctva zabezpečený nájomnými zmluvami platnými do 31.10.2013, čo bráni uskutočneniu požadovaných zmien. Článok 2 ods. 4 zákona o poľovníctve (zavedený zákonom č. 99/1993 Z.z.), na ktorý sa poukazovalo v žalobe, je označený ako „spoločné a prechodné ustanovenie“ a predstavuje výnimku zo zákona o poľovníctve (§ 17) iba v súvislosti s novelou zákona o poľovníctve, zavedenou zákonom č. 99/1993 Z.z., ktorá novela bola zavedená v súvislosti s potrebou pretransformovať vlastnícke vzťahy poľovných pozemkov po spoločenských zmenách od novembra 1989. Uvedený článok 2 má iba prechodný charakter na prechodné obdobie, pre účely transformácie poľovných revírov na vlastnícke vzťahy vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí o to požiadali. Je zrejmé, že v danom prípade nešlo o takúto zmenu poľovného revíru; preto sa uvedený článok na daný prípad nevzťahuje. Pokiaľ by sa pripustila možnosť meniť hranice uznaných

poľovných revírov aj inak, narušilo by to stabilitu uznaných poľovných revírov. Vzhľadom na nesplnenie uvedenej základnej podmienky pre zmenu uznaných poľovných revírov nebolo potrebné, aby sa (krajský) súd zaoberal ďalšími námietkami (plnomocenstvo, okruh účastníkov), ktoré námietky neboli ani náležite odôvodnené. Krajský súd preto mal za to, že v danom prípade neboli dané dôvody na zrušenie rozhodnutí žalovaného, nakoľko v preskúvaných rozhodnutiach a v konaní neboli zistené také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutí a žaloby z uvedených dôvodov zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia. Navrhli ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie podali proti rozsudku krajského súdu v súlade s § 205 ods. 1 písm. b) a f) v celom rozsahu, a to voči zamietnutiu návrhu (žalôb) a voči výroku o trovách konania. Uviedli, že sa domnievajú, že krajský súd na základe predložených dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietali, že krajský súd nevzal do úvahy všetky argumenty, na ktoré poukázali v žalobe. Ďalej uviedli, že náležite označili napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu (č. 2008/00459 zo dňa 21. 10.2008) ako aj v ktorých častiach a v akom rozsahu ho napádajú. Namietali, že krajský súd sa nezaoberal ich námietkou ohľadne okruhu účastníkov. Uviedli, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu hraníc poľovného revíru Š. mal krajský súd preskúmať, či bol postup žalovaného správny. Podľa názoru žalobcov postup ako aj samotné rozhodnutie nebolo správne z dôvodu, že samotný žalovaný sa nezaoberal meritom veci a nedostatočne zistil skutkový stav hlavne s poukazom na skutočnosť, že pozemky pred rokom 1994 boli súčasťou tohto poľovného revíru a túto skutočnosť (žalovaný) vôbec neskúmal. Ďalej namietali, že pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008/00356 krajský súd nepreskúmal tú skutočnosť, že od zmluvy s Loveckým spolkom H. odstúpila R. C. P., preto nemohlo dôjsť k schváleniu týchto zmlúv. Tiež sa príslušné správne orgány nezaoberali námietkou žalobcov, že A. P. má prenajatú pôdu od SPF, a preto ako jej nájomca (a nie jej vlastníka) nemôže prenajímať výkon práva poľovníctva. Z procesného hľadiska namietali, že krajský súd postupoval nesprávne pri spojení vecí, lebo podľa ich názoru zmena hraníc poľovného revíru Š. a schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Š. spolu skutkovo nesúvisia a zároveň sa netýkajú tých istých účastníkov.

Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že zotrváva na svojich stanoviskách, ktoré zaujal k žalobám. Súčasne zdôraznil, že v odvolaní sú uvedené skutočnosti, ktoré neboli uplatnené v konaní pred správnymi orgánmi ani v žalobách. Konkrétne sa jedná o argument, že R. C. P. odstúpila od zmluvy s Loveckým spolkom H. a A. P. má prenajatú pôdu od Slovenského pozemkového fondu Bratislava. Navrhol odvolanie zamietnuť a súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako

aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 22. apríla 2010 (§ 156 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP). Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 OSP).

Predmetom konania v danej veci (správneho a súdneho preskúmovacieho) je rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Š. a rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici o zamietnutí žiadosti o zmenu hraníc poľovného revíru Š.

V súdnom preskúmovacom konaní sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP). Ak je správne uváženie správneho orgánu v súlade s pravidlami logického uvažovania a ak podmienky správneho uváženia boli zistené úplne a riadnym procesným postupom a právny následok založený rozhodnutím nie je v rozpore so zákonom, z tých istých skutočností nemôže súd vyvodiť iné alebo opačné závery. Nedovolené by tým zasiahol do správneho uváženia správneho orgánu. Nedôjde k porušeniu zákona, ak správny orgán vydá rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu súd preskúmava len v rozsahu a z dôvodov, uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 OSP). Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP). Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Š. boli uzavreté s väčšinou vlastníkov pozemkov, ktoré tvoria poľovný revír, uznaný právoplatným rozhodnutím Lesného úradu Banská Bystrica č. Poľov. 307/33/1994, zo dňa 28.07.1994. Vzhľadom na uvedené bol predmetný poľovný revír správne posudzovaný ako vec spoločná v súlade s § 139 OZ, o ktorej rozhoduje nadpolovičná väčšina, počítaná podľa výšky podielov výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov, začlenených do príslušného poľovného revíru. Správne orgány pri uvedenom posúdení vychádzali z relevantnej zákonnej úpravy, podľa ktorej poľovný revír je súbor pozemkov vo vlastníctve jedného alebo viacerých vlastníkov, ktorý musí spĺňať kritériá, stanovené v zákone o poľovníctve; nejde pritom o nehnuteľnosť v spoločnom vlastníctve viacerých spoluvlastníkov. Neuzavretie nájomných zmlúv so všetkými vlastníkami poľovných pozemkov nebolo prekážkou schválenia tých

zmlúv, ktoré boli uzavreté s väčšinou vlastníkov pozemkov a ich schválením žalobcovia neboli ukrátení na svojom vlastníckom práve. I napriek neuzavretiu zmluvy žalobcom patrí nájomné. Pokiaľ ide o výšku nájomného, jej výpočet vychádza(1) zo sadzovníka, tvoriaceho prílohu zákona o poľovníctve. Podľa prechodných ustanovení zákona č. 274/2009 Z. Z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluvy uzavreté pred 1. septembrom 2009 zostávajú v platnosti na dobu, na ktorú boli uzatvorené (§ 80 ods. 1). Poľovné revíry uznané do 31. augusta 2009 sa považujú za poľovné revíry uznané podľa tohto zákona (§ 80 ods. 5).

Preto je potrebné prisvedčiť záveru krajského súdu, že v súdnom preskúmvacom konaní nebolo zistené porušenie zákona v postupe a rozhodovaní orgánov štátnej správy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu schválením zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Š., ktoré uzavrel Lovecký spolok H. s prenajímateľmi (Lesy SR, A. P., s.r.o. a R. C., F. P.), nedošlo k porušeniu zákonom chránených práv žalobcov. Všeobecným právnym princípom demokratického štátu je vôľa väčšiny pri zachovaní zákonných práv menšiny. Len výnimočne sa uplatňuje princíp jednomyselnosti, lebo pri jeho rozšírenej aplikácii by nemohli byť riešené rôzne bežné životné situácie. Takže je len logické, že väčšinový vlastník revíru rozhoduje (rozhodoval podľa vtedy platného zákona o poľovníctve) o tom, s kým bola uzavretá zmluva o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri. Takýto subjekt sa po schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva príslušným orgánom štátnej správy (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) stal oprávneným na výkon práva poľovníctva v konkrétnom poľovnom revíri za odplatu, výšku ktorej určoval zákon v prílohe č. 1 k zákonu č. 99/1993 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Vlastníci pozemkov, ktoré sú súčasťou poľovného revíru (ale nemôžu byť samostatným poľovným revírom, lebo nedosahujú zákonom stanovenú výmeru - § 6 zákona o poľovníctve) mali prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení, ktorému bol výkon práva poľovníctva prenajatý (§ 14 ods. 4 vtedy platného zákona o poľovníctve). Správny bol preto postup žalovaného správneho orgánu, ktorý zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici o schválení zmlúv o nájme výkonu práva keďže ani v odvolacom správnom konaní neboli zistené zákonné prekážky, ktoré by bránili schváleniu predmetných zmlúv.

Rozhodovanie vo veci žiadosti o zmenu hraníc poľovného revíru Š. vychádzalo zo zákonnej úpravy § 17 vtedy platného zákona o poľovníctve (v teraz platnom zákone o poľovníctve č. 274/2009 Z. z. sú zákonné podmienky zmeny hranice poľovného revíru upravené v § 9). Uvedené rozhodnutie bolo vydané správnym orgánom na základe správnej úvahy a nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci bol dostatočne zistený skutkový stav a z neho vyvodený správny právny záver. Z dôvodov, uvedených vyššie preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá

veta OSP potvrdil, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP). Nebolo možné prihliadnúť ku skutočnostiam, tvrdeným v odvolaní, ktoré neboli uplatnené v konaní pred správnymi orgánmi ani v žalobách. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že krajský súd postupoval nesprávne pri spojení vecí, lebo podľa ich názoru zmena hraníc poľovného revíru Š. a schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Š. spolu skutkovo nesúvisia a zároveň sa netýkajú tých istých účastníkov je potrebné uviesť, že v oboch (spojených) žalobách je (žalobcami) uvedený ten istý okruh účastníkov a týkajú sa toho istého poľovného revíru. Len okrajom najvyšší súd podotýka, že námietky takéhoto (procesného) charakteru by boli relevantné len v takom prípade, ak by išlo o vady konania pred krajským súdom, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobcovia nemali úspech ani v odvolacom konaní a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. apríla 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová